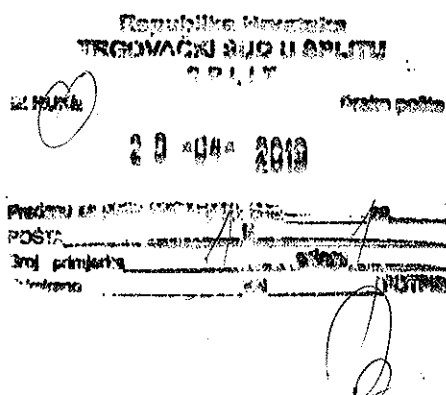

St-159/14

TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU

ZAHTEJEV
ZA

UKIDANJE ODLUKE SKUPŠTINE O PRODAJI NEKRETNINA U VLASNIŠTVU STEČAJNOG
DUŽNIKA I ZA UKIDANJE ODLUKE SKUPŠTINE O ODGODI PRODAJE

Tvrtka Gold stars j.d.o.o. sukladno članku 38.f stavak 1. Stečajnog zakona podnosi gore navedeni zahtjev obzirom su pobijane odluke u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika.

Skupština vjerovnika je u ovom stečajnom postupku na skupštini održanoj 1. lipnja 2017. donijela odluku o prodaji nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika, pa je prema odredbi članka 158. stavka 1. Stečajnog zakona iz 1996. stečajni upravitelj dužan bez odgode unovčiti svu imovinu stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu.

Sudu se ovim putem dostavlja podnesak tužitelja u predmetu P-687 /18 po tužbi Gold stars j.d.o.o. u prilogu kojeg je dostavljen jedan izvod iz poslovnog računa stečajnog dužnika iz kojeg je nesporno da tuženik pod 1), svojem povezanom društvu, tuženiku pod 2), "povjerava" tražbinu koja proizlazi iz ilegalnog kredita, putem sklopljene bankarske garancije, s ciljem da tuženik pod 2), kao "Hrvatska banka" naplaćuje ilegalni kredit od tvrtke Atrium spatatum d.o.o., te da kada isti naplati, putem ugovora o garanciji isplati tuženiku pod 1), što se navodno i dogodilo jer je tuženik pod 2), u svojem odgovoru na tužbu naveo da je ispunio tražbinu po ugovoru o garanciji na način da je tuženiku pod 1) 2010.g. isplatio preko 5.000.000,00 Eur-a. Pametnom dosta.

Tuženik pod 2) ne samo da je naplaćivao kredit tuženika pod 1), u vrijeme kada nije imao nikakvu tražbinu prema Atrium spatatum d.o.o. iz osnova kredita, već je tvrtki Atrium spatatum d.o.o. slao opomene i naplaćivao opomene za plaćanje kredita kojeg je plasirao tuženik pod 1).

Ukoliko će sudac u predmetu P-687/18 primijenjivati hrvatsko pravo, neovisno o Zakonu o ništetnosti, prvi inicijalni kredit i njime osigurani zalog mora biti ustanovljen kao ništetan, slijedom čega ovaj sud ne smije provoditi odluku o prodaji nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika donesenu 01. lipnja 2017.g. jer je ista nesporno protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Naime, utvrđenjem ništetnosti otpada za sada neupisano razlučno pravo stečajnog vjerovnika Adriatic assetsa d.o.o., i to za visinu 5.000.000,00 Eur-a uvećano za kamatu, slijedom čega je upitna i preostala tražbina tog razlučnog vjerovnika, a što je opet bitno kod samog provođenja dražbe.

Sud treba voditi računa da je predmetna nekretnina koja bi trebala biti predmetom prodaje opterećena zabilježbom spora, te da sama ta činjenica umanjuje njenu vrijednost, ali i destimulira potencijalne kupce da se odluče na kupnju te nekretnine radi čega sudovi u postupku stečaja ne provode prodaju, što će obzirom na interes Adriatic assetsa d.o.o. za kupnju garaže dovesti do toga da taj stečajni vjerovnik kao razlučni vjerovnik sudjeluje na dražbi, te da se koristi ništetnim razlučnim pravom kod podmirjenja kupoprodajne cijene, i da na taj način po manjoj cijeni stekne nekretninu stečajnog dužnika, za koju će od suda kao razlučni vjerovnik istaknuti prijeboj.

Takav scenarij, kao kao jedini moguć, jer se nitko neće odlučiti na kupnju garaža opterećenih zabilježbom spora, dovest će do oštećenja ostalih vjerovnika jer će se od te prodaje namirivati samo upitni razlučni vjerovnik, i jer će isti radi nedovoljnog interesa realnog tržišta steći predmetnu nekretninu po znatno manjoj cijeni.

S druge strane, stečajni dužnik u ovom trenutku **jedini prihod ima od predmetne garaže, čime se svjesno ide protiv ostalih stečajnih vjerovnika** koji radi takvog postupanja neće steći priliku da naplate dio svojih potraživanja.

Skupština vjerovnika je u ovom stečajnom postupku na skupštini održanoj 20. veljače 2019. donijela odluku da se ne prihvaća prijedlog za odgodu provedbe prodaje imovine stečajnog dužnika, koja je također u suprotnosti sa zajedničkim interesom ostalih vjerovnika, radi prethodno iznesenih razloga.

Dosljedno iznesenom predlaže se sudu donijeti sljedeću odluku.

1. Ukida se odluka o prodaji nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika donesena na skupštini vjerovnika održanoj 1. lipnja 2017.
2. Ukida se odluka o neprihvatanju prijedloga vjerovnika Gold stars j.d.o.o. za odgodu prodaje nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika donesena na skupštini vjerovnika održanoj 20. veljače 2019.

POSEBAN PRIJEDLOG STEČAJNOM SUCU ZA DAVANJE NALOGA STEČAJNOJ UPRAVITELJICI ZA MIJEŠANJE NA STRANI TUŽITELJA U PREDMETU OVOG SUDA P-687/18

Gore navedene okolnosti nemaju nikakve veze sa Zakonom o ništetnosti koji je bio predmetom proučavanja Europskog suda, već sa nespornom činjenicom da ne može postojati razlučno pravo sadašnjeg neupisanog nositelja Adriatic assets d.o.o. u iznosu od 5.000.000,00 Eur-a, jer njegov prednik Addiko bank dd u trenutku upisa zaloga 2004.g. **nije imao nikakvu tražbinu prema Atrium spalatum d.o.o.**

Ove okolnosti do danas nisu bile poznate, jer je tek povodom tužbe Gold stars j.d.o.o., Addiko bank dd, dana 07.02.2019.g. poslala odgovor na tužbu u kojem je u točki 27 navedeno kako je ta banka **2010.g. uplatila 5.128.127,74 Eura na ime garancije izdane Atrium spalatum d.o.o., a zalog na imovini Atrium spalatum je nesporno upisala 2004, dakle 6 godina prije navodnog stjecanja tražbine.**

DOKAZ: odgovor na tužbu Addiko bank dd, podnesak Gold stars j.d.o.o.

Navodno stjecanje tražbine je u kontekstu da Addiko banka dd, nije u postupku P-687/18 dostavila dokaze na okolnost uplate garancije, već samo potvrdu Hypo Klagenfurtz ag, sadašnje HETA ASSET RESOLUTION AG koja potvrđuje primitak iznosa od 5.128.127,74, pa je pitanje da li je ika Addiko bank dd uopće platila po garanciji i tako stekla tražbinu prema Atrium spalatum d.o.o., a ako se dokaže da jest nesporno je da Addiko bank dd nije mogla upisati založno pravo 2004.g., jer u to vrijeme nesporno nije imala tražbinu prema Atrium spalatum d.o.o.

DOKAZ: potvrda HETA ASSET RESOLUTION AG

Vjerovnik Gold stars j.d.o.o. i Victa d.o.o. od stečajnog suca traže da sud da nalog stečajnoj upraviteljici za miješanje na strani tvrtke Gold stars j.d.o.o. u predmetu P-687/18 gdje je utvrđeni Vps u iznosu 501.000, 00 kn (dakle ne predstavlja rizik za stečajnog dužnikma), ili da izda nalog stečajnoj upraviteljici da podnese tužbu za ništetnost upisanog zaloga u iznosu od 5.000.000,00 Eur-a u korist Addiko bank dd, i svih kasnijih prijenosa toga zaloga, budući će se brisanjem tog zaloga **nemjerljivo uvećati stečajna masa** prodajom nekretnina stečajnog dužnika koje neće više koristiti namirenju neupisanog razlučnog vjerovnika Adriatic assets d.o.o.

Ukoliko stečajni sudac ne obveže stečajnu upraviteljicu na poduzimanje predloženih radnji, predlaže se sudu sazvati skupštinu vjerovnika na koju će se na dnevni red staviti pokretanje predmetne parnice ili miješanje, na kojoj će skupština odlučiti o tome s naglaskom da neupisani razlučni vjerovnik Adriatic assets d.o.o. sukladno prethodnim podnescima ovih vjerovnika, nema pravo glasa.

U Splitu 28.04.2019.g.

ODVJETNIK
JERE MATIĆ
Makarska 28
SPLIT

ODVJETNIK
JERE MATIĆ

SPLIT – Makarska 28 – Tel/Fax 021/380-109, 380-193
E-mail: odvjetnik-j.matic@gmail.com

P-687/2018

TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

SRUKE

Prizn. pošta

29-04-2019

Predmet za posrednično prep. dne 29

POŠTA

Broj primljenog

Broj predmeta

K24

POTPIS

TUŽITELJ: **GOLD STARS j.d.o.o., OIB: 02444721973, Put Sirobuje 51/A** zastupana po
punomoćniku Jeri Matiću, odvjetniku u Splitu

TUŽENIK: 1) HETA ASSET RESOLUTION AG (ranije HYPO ALPE-ADRIA- BANK
INTERNATIONAL AG) OIB:90730821413 sa sjedištem u Alpen –Adria-Platz 1,
9020 Klagenfurt, FN 108415
2) ADDIKO BANK d.d. (ranije HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. Zagreb), OIB:
14036333877, sa sjedištem u Zagreb, Slavonska avenija 6
3) H- ABDUCO d.o.o., OIB: 13667298928 sa sjedištem u Slavonska avenija 6a,
Zagreb
4) Adriatic Assets d.o.o., OIB:18846383988 sa sjedištem u Radnička cesta
80, Zagreb
5) ATRIUM SPALATUM D.O.O. u stečaju , OIB:75237018400, Poljička cesta
20B, zastupano po stečajnoj upraviteljici Meri Šitić, Split, Šime Ljubića 7

PODNESEK

Radi ništetnosti
vps: 99.000,00 kn
kao u tekstu

U PRIVITKU:

dvostruko
punomoć

I

OČITOVANJE NA ODGOVOR NA TUŽBU TUŽENIKA AD II

Tužitelj potvrđuje kako je zaprimio podnesak tuženika I, III i IV od 19. ožujka 2019.g. kojim se citirani tuženici očituju na podnesak tužitelja., te ovim putem ponovno dostavlja i ugovor o prijenosu tražbine.

Tuženici nastoje tužitelju otkloniti pravni interes pozivajući se na odredbe Stečajnog zakona, iako se tužitelj u tužbi i u kasnijem podneskom pozvao na odredbe Stečajnog zakona, a ali i na činjenicu da je utvrđenje ništetnosti u općem interesu.

Člankom 327. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 149/08, 61/11 - dalje: ZOO) **je propisano da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozvati svaka zainteresirana osoba.**

Dakle, za podnošenje deklaratorne tužbe radi utvrđenja ništetnosti nekog ugovora procesnu aktivnu legitimaciju mogu imati **treće osobe koje nisu subjekti ugovornog odnosa, ako za to imaju pravni interes.**

Pravni interes za traženje deklaratorne sudske zaštite predstavlja procesno pravnu pretpostavku zbog čijeg nepostojanja prvostupanjski sud temeljem odredbe članka 288. stavak 2. ZPP-a tužbu odbacuje, što znači da se postojanje pravnog interesa može provjeravati samo prije donošenja odluke o tužbenom zahtjevu, dok okolnost da unatoč nepostojanju pravnog interesa prvostupanjski sud ipak donese meritornu odluku, ne predstavlja razlog nezakonitosti te odluke (Gž 1508/2015-2, Županijski sud u Slavonskom brodu).

Tužitelj je podsjeća se, podnio tužbu pozivajući se na Zakon o bankama i Zakon o deviznom poslovanju, kao i na Zakon o obveznim odnosima u pogledu ništetnosti pravnih poslova (stranica 13 i 14 tužbe), stoga bez obzira na najgori mogući scenarij za tužitelja u pogledu „opstanka“ zakona o ništetnosti, sud suprotno željama tuženika pod 2) **ne može odbaciti tužbu tužitelja niti u odnosu na bilo kojeg tuženika, jer za to ne postoji osnova.**

Naime, na prethodnom ročištu sud je dao naslutiti kako tumači odluku Europskog suda u pogledu usklađenosti pojedinih odredbi Zakona o ništetnosti ugovora na način da je taj Zakon **praktički ukinut odlukom Europskog suda**, što je **krivo shvaćanje ovog suda**, a bitno je napomenuti kako Vrhovni sud na sjednici još nije zauzeo stav oko ovog pitanja, iako je prethodno pitanje primjene ovog Zakona prolazilo „verifikaciju“, Vrhovnog suda.

Odredbom članka 20. stavka 1. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj: 28/13., 33/15., 82/15., 82/16.; dalje: ZS) propisano je da Vrhovni sud Republike Hrvatske osigurava jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost u njegovoj primjeni, dok članak 27. stavak 3. ZS-a navodi **kako će Vrhovni sud Republike Hrvatske radi razmatranja spornih pravnih pitanja koja se odnose na drugostupanjsko sudovanje, u svrhu ujednačavanja sudske prakse, svakih šest mjeseci, a po potrebi i češće, organizirati sastanak s predsjednicima sudskih odjela svih županijskih sudova. Zaključci sa sastanka objavit će se na internetskoj stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske.**

Tako je glede pravnog pitanja treba li sud u ovršnom postupku u kojem se traži ostvarenje tražbine iz ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima,

prilikom odlučivanja o prijedlogu ovršenika za odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru, utvrđivati je li ugovor o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljen u Republici Hrvatskoj i je li ovrhovoditelj "neovlašteni vjerovnik" ili je za odlučivanje o takvom prijedlogu dovoljna činjenica da je "dužnik" kako ga definira članka 2. toč. 1. ZNUKMO, podnio tužbu radi utvrđenja ništetnosti, **upravo je na sastanku predsjednika Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog dana 15. lipnja 2018., prihvaćeno pravno stajalište da je u ovršnom postupku u kojem se traži ostvarenje tražbine iz ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima, prilikom odlučivanja o prijedlogu ovršenika za odgodu ovrhe, do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništavom ugovoru, za odlučivanje o prijedlogu za odgodu ovrhe, dovoljna činjenica da je dužnik, kako ga definira članak 2. ZNUKMO, podnio tužbu radi utvrđenja ništetnosti.** čak i kada bi sud odbio već u ovoj fazi primjenjivati sve odredbe Zakona o ništetnosti, što bi bilo u najblažu ruku neooprezno, pojavilo bi se pitanje nadležnosti suda kod čega tužitelj skreće pozornost da je odredbom čl. 56.stavak 1. ZPP-a, člankom 56. Zakona o rješavanju sukoba zakona i čl. 22. Uredbe Vijeća EZ o nadležnosti u izvršenju sudskih odluka broj 44/2001 od 22.11.2000.g. u sporovima o pravu vlasništva na nekretnini propisana isključiva nadležnost suda na čijem području se nekretnina nalazi.

Podsjeća se sud kako je Europski sud problematizirao odredbe ZNUKMO u pogledu **retroaktivnost, automatizma i nadležnosti**, te da Vrhovni sud nije određivao pravno stajalište u pogledu ovih pitanja , stoga niti ovaj sud ne može derogirati postojanje zakona .

Pitanje retroaktivnosti treba razmatrati sa aspekta općenite ništetnosti , koja je po svojoj prirodi retroaktivna , stoga bi odluka europskog suda u tom pogledu problematizirala uopće ništetnost kao takvu , jer je nemoguće odvojiti retroaktivni karakter ništetnosti, od same ništetnosti, međutim Europski sud može sve kada je u pitanju RH.

Zamislite samo scenarij, koliko god nemoguće zvučao, da je neka hrvatska banka (ovaj punomoćnik nije siguran da li u RH postoji više hrvatska banka), bez dozvole neke članice Europske unije, ilegalno plasirala novac nekoj tvrtki koja se nalazi u toj članici EU, i zamislite da nezavisni rumunjski odvjetnik, izrazi mišljenje da je takvo postupanje legalno. To je znanstvena fantastika , i moguća je jedino u slučaju da je „hrvatska banka „ u rukama velike međunarodne korporacije ili banke.

Rumunjski nezavisni odvjetnik „misli“ ,a to potvrđuje Europski sud kako ne bi smjelo biti retroaktivne ništetnosti , unazad 17 godina, i to samo kada se radi o stranom neovlaštenom vjerovniku (stranoj banci), čime dakle rumunjski odvjetnik , a zatim iEuropski sud ruše općenito pojam ništetnosti, odnosno ,

onemogućavaju ništetnost kad je u pitanju strana banka, i to sve pod krinkom činjenice da u zakonu nisu navedeni i domicilni neovlašteni vjerovnici, pa se time kao, diskriminira strane banke.

Na posljednjem ročištu da se zaključiti kako i sudac koji zadužuje ovaj predmet misli kao nezavisni rumunjski odvjetnik, iako je navedeni zakon još u primjeni, i iako postoje argumenti da se kroz ovaj ili slične predmete pred Europski sud iznese i teza da je retroaktivnost temeljno načelo ništetnosti i da se ne može diskriminirati druge poslovne odnose, uvođenjem iznimke kad je u pitanju strana banka.

Svakako ovo pitanje ostaje diskutabilno, i sada je na potezu Vrhovni sud i zakonodavac koji može uspostaviti ravnotežu izmijenom zakona u kojem će se zakon o ništetnosti odnositi i na domicilne neovlaštene vjerovnike, jer rumunjskom „nezavisnom“ odvjetniku to ponajviše „smeta“, pa udovoljimo gospodinu, **a do tada je na ovom sudu i drugim sudovima da primjenjuju hrvatske zakone, o čemu u nastavku ovog podneska.**

Da se ovaj podnesak ne bi previše bazirao na dokaz jada i nemoći našeg pravosudnog sustava i impotencije naše države da se suprostavi nametanju vazalnog odnosa naspram stranog bankarskog sustava koji kroz Europski sud lobira donošenje ovakvih mišljenja, tužitelj neće pisati dalje o primjeni ZNUKMO, već ukazuje da se pozvao na odredbe i drugih Zakona kad je postavio tužbeni zahtijeva da se utvrdi ništetnost Ugovora o kreditu, te da tužbom traži da se naloži brisanje tereta/hipoteke upisane temeljem navedenog Ugovora i očitovanja o osiguranju upisom založnog prava kojim je osigurana tražbina tuženika založnim pravom na nekretninama, pa obzirom na istaknuti prigovor nadležnosti treba kazati kako je nesporna nadležnost ovog suda, sukladno dredbama Zakona i odlukama sudova. (GŽ-1174/2016, Županijski sud u Varaždinu).

Također odredbom čl. 34. b, točka 5. ZPP-a određena je i stvarna nadležnost Trgovačkog suda u Splitu obzirom je tom odredbom propisana **isključiva nadležnost Trgovačkog suda u kojima je stranka pravna osoba nad kojom je otvoren stečaj, a stranka ovog postupka je Atrium spalatum d.o.o.**

Tužbeni zahtjev tužitelja konzumira utvrđenje ništetnosti ugovora o osiguranju tražbine upisom zalogu na predmetnim nekretninama protiv svih tuženika stoga je nadležnost ovog suda nesporna posebno u odnosu na tuženike od 2-5, dok se sudu dodatno ukazuje kako je tuženik pod 1) **u članku XIII Ugovora o kreditnom poslovanju koji je predmetom tužbenog zahtjeva pod I**, ugovorio isključivu nadležnost suda u Splitu kao i primjenu hrvatskog prava, pa ovim putem opet ukazuje na navedenu odredbu;

Mjesto ispunjenja, nadležnost suda

Mjesto ispunjenja za sve obveze iz ovog ugovora je Klagenfurt u Austriji. Za sve sporove iz ovog ugovora smatra se ugovorenim da je nadležan sud u Splitu bez obzira na visinu iznosa. Primjenjuje hrvatsko pravo.

Sve sporove iz ovog ugovora podnesu arbitražnom sudu, a koje se mora

II Tuženik pod II u poglavlju IV svojeg odgovora navodi kako Ugovor o kreditu pa tako i ostali ugovori čije utvrđenje ništetnosti se traži nisu ništetni iz razloga;

- Ugovor o kreditu je u cijelosti ispunjen;
- Ugovor o kreditu nije sklopljen u Republici Hrvatskoj;
- I. tuženik niti II. tuženik nisu neovlašteni vjerovnici;
- budući da nije ništetan Ugovor o kreditu niti Ugovor o izdavanju devizne garancije, nisu ništetni ni ostali pravni poslovi koji iz istih proizlaze.

no činjenica jest kako predmetni ugovor **nije ispunjen**, kao što to želi prikazati ovaj tuženik.

Naime teza tuženika pod II je da je Ugovor o kreditnom poslovanju sklopljen između tvrtke Atrium spalatum d.o.o. u stečaju i tuženika pod 1) ispunjen, "činjenicom" da je temeljem Ugovora o bankarskoj garanciji tuženik pod II, **ispunio tražbinu tuženika pod 1) prema Atrium spalatum d.o.o u cijelosti.**

Gore navedenim viđenjem tuženika pod II na zanimljiv način pokušava se prikazati supstitucija na mjestu vjerovnika koja se zapravo odigrala ugovorom o deviznoj garanciji, obzirom tuženik pod 1) u Republici Hrvatskoj nije imao odobrenje za pružanje bankarskih usluga, stoga je tuženik pod 1) koristeći se pozicijom tuženika pod 2) koji je obavljao odobrenu bankarsku djelatnost u RH, **a bio je u vlasništvu je tuženika pod 1**, zatražio od stečajnog dužnika, tvrtke Atrium spalatum d.o.o. da sa tuženikom pod 2) sklopi ugovor o izdavanju bankarske garancije.

DOKAZ: povijesni izvadak za tuženika pod 2) iz kojeg je razvidno da je tuženik pod) u vrijeme sklapanja ugovora o deviznoj garanciji bio u vlasništvu tuženika pod 1)

Ugovor o izdavanju devizne garancije broj 011-43/2004 je usitinu i sklopljen dana 29. srpnja 2004.g., između HYPO ALPE-ADRIA-BANK DD, Zagreb kao Banke i tvrtke Atrium spalatum d.o.o. kao nalogodavatelja, ovjeren od strane javnog bilježnika Ilinke Lisonek pod brojem OU-1783/2004, a prema tom ugovoru tuženik pod 2) "tvrdi" da je podmirio obvezu Atrium spalatum d.o.o. u stečaju, prema tuženiku pod 1) dana **22.12.2010.g., dakle 6 godina poslije sklapanja ugovora o deviznoj garanciji**, koju činjenicu usput rečeno, **ničim ne dokazuje pa neka**

tuženik pod 2) prvo sudu dostavi dokaz na okolnost ispunjenja garancije, a ukoliko iste dokaze ne dostavi sudu predlaže se na tu okolnost provesti financijsko knjigovodstveno vještačenje.

Međutim da je ugovor o deviznoj garanciji bio samo način supstitucije na mjestu vjerovnika i izvlačenja novca od hrvatskih banaka, te da se nije radilo o ispunjenju ugovora o kreditu, najbolje ukazuje činjenica da je tuženik pod 1) odmah nakon sklapanja ugovora o deviznoj garanciji, dakle 2004.g. **dopustio brisanje zalogu na nekretninama Atrium spatatum d.o.o. Z-4913/03 kojeg je imao upisanog na nekretnima Atrium spatatuma d.o.o., I to u korist tuženika pod 2).**

DOKAZ: neka se od zk odjela Općinskog suda u Splitu zatraži isprava temeljem koje je brisano založno pravo upisano pod Z-4913/03, neka se zatraži spis Z-4913/03, neka se od zk odjela Općinskog suda u Splitu zatraži spis i isprava temeljem koje je proveden upis pod Z-5837/14 upisa hipoteke na tuženika pod 3),

Predmetni zalog je odmah nakon sklapanja ugovora o deviznoj garanciji (**dakle bez plaćanja, koje je navodno uslijedilo 6 godina kasnije**) upisan na tuženika pod 2), a do 2010.g. odnosno navodnog ispunjenja po deviznoj garanciji, tuženik pod 1) je još uvijek imao **jedini tražbinu prema Atrium spatatum d.o.o., dok tuženik pod 2 stječe tražbinu, pa time I mogućnost aktivacije zalogu tek plaćanjem garancije!!**

Tuženik pod 1) I tuženik pod 2) su na taj način postupali protivno odredbama čl. 2., čl. 3, čl. 4. i čl. 5. Zakona o bankama ("Narodne novine", broj 84/02 i 141/06) te čl. 3. i čl. 17. Zakona o deviznom poslovanju ("Narodne novine", broj 96/03, 140/05, 132/06 i 150/08), jer je tuženik pod 1) zapravo putem prethodno citiranog ugovora o izdavanju garancije i pozicije tuženika pod 2) u RH, koji je bio u njegovu vlasništvu, **vršio "legalnu naplatu" ilegalnog kredita** (od 2004-2010.g.),

Nesporno je kako tuženik pod 2) u trenutku upisa založnog prava pod Z-7854/04 nije mogao imati tražbinu prema Atrium spatatum d.o.o., jer je prema odgovoru na tužbu tuženika pod II, točka 27 navedeno ;

tuženik uputio II. tuženiku poziv na plaćanje iznosa od 5.128.127,74 EUR po izdanoj bankarskoj garanciji. II. tuženik je navedeno plaćanje izvršio 22. prosinca 2010., o čemu je korisnik kredita Atrum spatatum odmah obavješten.

kod čega je evidentno da je tuženik pod 2, upisao hipoteku 6 godina prije nego je eventualno mogao steći tražbinu, ako se uzme kao činjenica da je garancija plaćena 2010.g., što znači da **tražbina nije postojala u vrijeme prijenosa i upisa u zemljišnu knjigu pa je slijedom toga ništetan ugovor o garanciji kako je zatraženo točkom III tužbenog zahtjeva, kao i sporazum temeljem kojeg je upisano založno pravo pod točkom 4 tužbenog zahtjeva jer založno pravo može egzistirati samo ako postoji tražbina koja se osigurava založnim pravom.** (Vrhovni sud Rev-1228/2008 i Rev-220/1997)

Bankarska garancija je jednostrano obvezni ugovor kod kojeg banka ne ispunjava obveze glavnog dužnika iz osnovnog ugovora, već se njome banka obvezuje korisniku garancije da će mu u granicama iznosa navedenog u garanciji naknaditi štetu koju korisnik garancije trpi zbog izostanka dužne činidbe dužnika iz osnovnog ugovora, kod čega je jasno da tuženik pod 2) , **nije imao tražbinu prema Atrium spalatum d.o.o., u stečaju u trenutku upisa založnog prava koje se poništava pod točkom IV tužbenog zahtjeva, već da je tek eventualno mogao steći tražbinu ,a time i upis založnog prava 2010.g. kada tuženik pod II tvrdi, bez valjanog dokaza, da je garancija plaćena tuženiku pod 1).**

Upravo zbog gore navedenog nema dileme da je tuženik pod 2) 2004.g. upisao hipoteku na imovini Atrium spalatum d.o.o., iako u tom trenutku nije imao postojeću tražbinu, pa je nesporno da sud mora usvojiti točku IV tužbenog zahtjeva za utvrđenje ništetnosti sporazuma o osiguranju tražbine, a time i svih točaka tužbenog zahtjeva koji slijede !!!

Prema izvodima iz financijskog prometa po računu tvrtke Atrium spalatum d.o.o. u razdoblju od 2004-2012.g . umjesto da tuženik pod 1) vrši naplatu kredita od tuženika pod 5), isto je činio **tuženik pod 2) kao da ne postoji ugovor o garanciji i prenesen zalog**, što je utvrđeno u predmetu ovog suda P-543/2013, pa se predlaže sudu da pribavi spis ovoga suda P-543/2013, te da se od tuženika pod 2) i 5) zatraže izvodi iz financijskog prometa po računu Atrium spalatum d.o.o. u stečaju 2500009-1101001226 koji se vodio kod tuženika pod 2) u razdoblju od 2004-2012.g.!

Da sud ne bi mislio da tužitelj iznosi ove teze bez dokaza dostavalja se samo jedan dio izvoda **Atrium spalatum d.o.o.** iz kojeg je razvidno da je nakon uplate kupca , Victa d.o.o., 30.07.2004.g. , u iznosu **10.166.456,10 kn**, na račun Atrium spalatum d.o.o., tuženik pod 2) isti dan sa računa Atrium spalatum d.o.o. naplaćuje po računu Atrium spalatum d.o.o. iznos od **1.832.946,46 kn** na ime zatvaranja kredita , **iako je tada , tuženik pod 1) jedini imao tražbinu prema Atrium spalatum d.o.o., kod čega je razvidno da je Ugovor o garanciji zapravo fiktivan, jer je tuženik pod 2) , u toj fazi kada još nije platio po garanciji u razdoblju od 2004-2010 , očito po nalogu tuženika pod 1) vršio naplatu njegova kredita , što prema tadašnjim odredbama Zakona o bankama nije bilo dopušteno, što tužitelj posebno obrazlaže u nastavku ovog podneska.**

Prema samo jednoj stranici izvoda Atrium spalatum d.o.o. ne samo da je razvidno da tuženik pod 2) naplaćuje kredit tuženika pod 1), već tvrtki Atrium spalatum zaračunava i trošak opomene po predmetnom kreditu.

DOKAZ: pregled prometa po računu komitenta.

**NAJVAŽNIJI DIO OVOG PODNESKA -POSEBNE OKOLNOSTI KOJE
ZAHTEVAJU POSEBNU PAŽNJU SUDA**

(primjena odredbe čl 51 Zakona o bankama ("Narodne novine", broj 84/02)

III Naime , na stranu Zakon o ništetnosti, tuženik pod 1) je pravna osoba koja u vrijeme odobrenja i plasiranja kredita Atrium spalatum d.o.o., u Republici Hrvatskoj nije imala registriranu podružnicu, poslovnicu ili sjedište niti suglasnost nadležnih tijela za pružanje usluge odobravanja kredita, što je protivno odredbama čl. 2., čl. 3, čl. 4. i čl. 5. Zakona o bankama ("Narodne novine", broj 84/02 i 141/06) te čl. 3. i čl. 17. Zakona o deviznom poslovanju ("Narodne novine", broj 96/03, 140/05, 132/06 i 150/08), **dok je iz dostavljenih izvoda razvidno da je tuženik pod 2) , vršio naplatu predmetnog nezakonitog kredita kao ovisno društvo o svom osnivaču, tuženiku pod 1) , pa je na taj način tuženik pod 2), bez osnove/ilegalno(jer ugovor o garanciji dok se ne izvrši plaćanje garancije nije valjana osnova), stjecao prihod od kredita kojeg nije plasirao, da bi nakon 6 godina, ta sredstva putem ugovora o garanciji prenio tuženiku pod 1).**

Sudu se ovim poglavljem ukazuje na primjenu članak 51. Zakona o bankama ("Narodne novine", broj 84/02) kojim je propisano da;

- (1) **Strana banka može pružati bankovne usluge i ostale financijske usluge na području Republike Hrvatske samo preko podružnice.**
- (2) **Podružnica iz stavka 1. ovoga članka nema svojstvo pravne osobe, a u pravnom prometu s trećim osobama može obavljati poslove na području Republike Hrvatske u skladu s ovlaštenjima banke osnivača i uz odgovornost banke osnivača za sve obveze koje nastanu u Republici Hrvatskoj u vezi s radom podružnice.**

U konkretnom slučaju tuženik pod 1) je u vrijeme plasmana kredita tvrtki Atrium spalatum d.o.o u iznosu od 5.000.000,00(pet milijuna eura), **nije imao osnovanu podružnicu u RH**, koja bi mu omogućavala posao plasmana kredita domicilnoj tvrtki, niti predstavništvo u RH (da je imao predstavništvo prema odredbi čl 55 Zakona o bankama NN 84/02, ne smije pružati bankovne ni ostale financijske usluge u Republici Hrvatskoj nego može obavljati samo poslove istraživanja tržišta), što je dokazano dostavljenom potvrdom HNB.

DOKAZ: dostavljena potvrda HNB-a, neka se od HNB zatraži da li je u vrijeme plasmana kredita, od 2002.g. pa do prijenosa kredita na tuženika pod 2) , tuženik pod 1) imao odobrenje za rad u RH.

Tuženik pod 1) , kako nije imao adekvatne dozvole za inicijalni plasman tako i za naplatu kredita od tvrtke Atrium spalatum d.o.o., **ilegalno se 2004.g. , sklapanjem Ugovora o izdavanju devizne garancije** broj 011-43/2004 sklopljen dana 29. srpnja 2004.g., između HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d., Zagreb kao Banke i tvrtke Atrium spalatum d.o.o. kao nalogodavatelja, ovjeren od strane javnog bilježnika Ilinke Lisonek pod brojem OU-1783/2004., **dovodi u situaciju naplate kredita od tvrtke Atrium spalatum d.o.o. preko tuženika pod 2) koji je u to vrijeme u vlasništvu tuženika pod 1).**

Da se objasni sudu, tuženik pod 1) je ilegalni kredit plasiran Atrium spalatum d.o.o. prividno učinio legalnim na način da je već tada 2004.g., prenio svoju tražbinu tuženiku pod 2) , zajedno sa sredstvima osiguranja naplate prijenosom upisane hipotek, kako bi putem tuženika pod 2) od 2004.g. do 2010.g. izvukao novac od ilegalno plasiranog kredita , kasnijom naplatom garancije od svojeg **ovisnog društva, tuženika pod 2) .**

Da je tuženik pod 1) fiktivno prenio tražbinu 2004.g. na tuženika pod 2) kao krunski dokaz služe izvodi tvrtke Atrium spalatum iz razdoblja 2004-2012.g iz kojih je razvidno da tuženik pod 2) naplaćuje kredit tuženika pod 1) , iako u to vrijeme ima tek sklopljen ugovor o garanciji , kojim tek može steći ztražbinu plaćanjem garancije.

U ovoj fazi potrebno je razjasniti i pojam ovisnog društva , što također definira Zakon o bankama , i to članak 10 Zakona o bankama NN 84/02, koji se primjenjuje na predmeti plasman kredita i prijenos tražbine kroz Ugovor o garanciji.

Naime sukladno članku 10 Zakona o bankama NN 84/02, **ovisno društvo je**, u smislu ovoga Zakona, pravna osoba koja je kontrolirana od druge pravne osobe – vladajućeg društva.

Vladajuće društvo je, u smislu ovoga Zakona, pravna osoba koja ima jedno ili više ovisnih društava.

Vladajuće društvo i sva njegova ovisna društva čine, u smislu ovoga Zakona, **grupu povezanih društava.**

Da bi postojala grupa povezanih društava prema odredbi članka 11 Zakona o bankama NN 82/02 mora postojati kontrola.

Kontrola je, u smislu ovoga Zakona, odnos vladajućeg i ovisnog društva ili odnos između fizičke ili pravne osobe i druge fizičke ili pravne osobe kojim se ostvaruje isti ili sličan utjecaj kakav postoji u odnosu vladajućeg i ovisnog društva.

Sukladno citiranoj odredbi Zakona o Bankama propisani su i uvjeti u kojima se smatra da kontrola postoji, a u pogledu tuženika pod 1) i pod 2) imamo sigurno zadovoljenje barem dva uvjeta prema odredbi članka 11 Zakona o bankama, a to su da vladajuće društvo ima izravan ili neizravan većinski udjel u

kapitalu ili izravnu ili neizravnu većinu glasačkih prava, što ne bi trebalo biti sporno kada se utvrdi da je u vrijeme plasmana kredita i sklapanja ugovora o garanciji **tuženik pod 1) bio jedini vlasnik tuženika pod 2)!!!!!!**

Pa da se na kraju zaključi, vladajuće društvo, tuženik pod 1), svojem povezanom društvu, tuženiku pod 2), "povjerava" tražbinu koja proizlazi iz ilegalnog kredita, putem sklopljene bankarske garancije, s ciljem da tuženik pod 2), kao "Hrvatska banka" naplaćuje ilegalni kredit od tvrtke Atrium spalatum d.o.o., te da kada isti naplati, putem ugovora o garanciji isplati tuženiku pod 1), što se navodno i dogodilo jer je tuženik pod 2), u svojem odgovoru na tužbu naveo da je ispunio tražbinu po ugovoru o garanciji na način da je tuženiku pod 1) 2010.g. isplatio preko 5.000.000,00 Eur-a. Pametnom dosta.

Tuženik pod 2) ne samo da je naplaćivao kredit tuženika pod 1), u vrijeme kada nije imao nikakvu tražbinu prema Atrium spalatum d.o.o. iz osnova kredita, već je tvrtki Atrium spalatum d.o.o. slao opomene i naplaćivao opomene za plaćanje kredita kojeg je plasirao tuženik pod 1).

Ukoliko se vještačenjem utvrdi da je tuženik pod 2), u razdoblju od 2004.g. do 2010.g., do dana navodne isplate po garanciji, naplaćivao od Atrium spalatum d.o.o. iznose na ime zatvaranja kreditne obveze, iako nije imao valjanu osnovu u ugovoru o garanciji koji bi mu to omogućavao tek po isplati ugovora o garanciji, onda je ugovor o garanciji ništetan, i sukladno njemu sporazum o osiguranju.

Ukoliko se vještačenjem utvrdi da je tuženik pod 2) usitinu 2010.g. po garanciji platio tuženiku pod 1) njegovu tražbinu, i dalje ostaje kao razlog ništetnosti činjenica fiktivnosti ugovora o garanciji, koji je zapravo po svojoj suštini ugovor o prijenosu tražbine, jer je očito s odobrenjem i dapače nalogom tuženika pod 1) kao vladajućeg društva, **tuženik pod 2) od korisnika kredita ilegalno naplaćivao kredit kojeg je plasirao nesporno tuženik pod 1.**

Tužitelj stoga traži od ovog suda da odredi financijsko vještačenje u dva smjera, da se prvo utvrdi da li je tuženik pod 2), u razdoblju od 2004.g. do 2010.g. kada je navodno podmirio tuženiku pod 1) bankarsku garanciju, naplaćivao od Atrium spalatum d.o.o. iznose na ime zatvaranja kreditne obveze, po kreditu kojeg je plasirao tuženik pod 1), te da se utvrdi o kojim se iznosima radi, i da li je tuženik pod 2) ikada uistinu platio tuženiku pod 1), temeljem ugovora o garanciji.

DOKAZ: neka se od tuženika pod 5) ili od tuženika pod 2) zatraže svi izvodi o obavljenim transakcijama na računu 2500009-1101001226 koji se vodio kod tuženika pod 2) u razdoblju od 2004-2012.g., neka se od tuženika pod 2) zatraže sve financijske transakcije prema tuženiku pod 1) na ime plaćanja predmetne garancije, neka se provede financijsko knjigovodstveno vještačenje po ovlaštenom revizoru, stalnom sudskom vještaku ekonomske struke na okolnost načina i ukupnog iznosa podmirjenja bankarske garancije, te neka vještak utvrdi da li je na računu tuženika pod 5), broj: 2500009-1101001226 koji se

vodio kod tuženika pod 2), ustanovljeno založno pravo u korist tuženika pod 1) ili 2), do potrebe neka se od HNB zatraži potvrda o tome da li je tuženik pod 1) imao odobrenje za rad i pružanje bankarskih usluga u Republici Hrvatskoj, neka se provede vještačenje na okolnost da li je tuženik pod 5) u vrijeme sklapanja ugovora koji je predmet tužbenog zahtjeva pod 1) spadao u male poduzetnike, neka se pribavi spis Z-7854/04, neka se pribavi povijesni izvadak od zk odjela Općinskog suda u Splitu za nekretnine koje su predmetom tužbe.

Sukladno prethodnom, evidentno je kako sklapanjem ugovora i sporazuma između tvrtke Atrium spatatum d.o.o. i tuženika pod 2), po nalogu tuženika pod 1), citiranih u ovoj točki, nije mogao konvalidirati ništetan kredit koji je naveden u točki I tužbenog zahtjeva, te da isti nije ispunjen kako to navodi tuženik pod 2) već da je potencijalna transakcija zatvaranja garancije za koju tuženik pod 2) tvrdi da je provedena 2010.g., provedena između povezanih društava, I to vladajućeg društva, tuženika pod 1), i ovisnog društva, tuženika pod 2) bez valjane pobude, tj s očitom pobudom supstitucije vjerovnika, sa svrhom naplate tražbine, inicijalnog kreditora tuženika pod 1), putem tuženika pod 2) kao ovisnog društva.

Dakle, sukladno Zakonu o trgovačkim društvima, čl 473 tuženici pod 1) i 2) su u vrijeme prijenosa zalogu i sklapanja garancije, i samog plaćanja garancije (**ako je isto uopće provedeno**) postupali u odnosima ovisnog društva, I to tuženika pod 2) o vladajućem društvu Hypo Alpe Adria International Ag, te je tuženik pod 2) sklapajući pobijani ugovor o garanciji postupao u cilju zaštite inicijalnog plasmana tvrtke Hypo Alpe Adria International Ag, koji se prvo osiguravao zalogom upisanim na ime tuženika pod 1, koji je prepušten tuženiku pod 2) bez da je isti uopće imao tražbinu prema Artrium spatatumu d.o.o.!

DOKAZ: povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika pod 2) koji su prethodno dostavljeni.

Moli se naslovljeni sud da započne s provođenjem dokaza, te da primjeni članak 327. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 149/08, 61/11 - dalje: ZOO) kojim je propisano da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti, te se **ponovno traži od stečajnog upravitelja tuženika pod 5), tvrtke Atrium spatatum d.o.o., da se umješa na strani tužitelja jer je evidentno da postoji dovoljno elemenata za utvrđenje ništetnosti.**

U Splitu dne, 28.04.2019.g.

ODVJETNIK
JERE MATIĆ
Makarska 28
SPLIT

Hypo Alpe-Adria-Bank d.d.

Pregled prometa po računu komitenta

Dat.valute Platitelj / primatelj	Naziv transakcije	Na teret	U korist	Stanje
				139.500,42
OBRT ZA GRADEVINARSTVO STUKTURA				
15.07.2004 311	JAMCEVINA PO UGOVORU O LEASINGU	96.458,76	0,00	43.041,66
2500009-1101016189				
HYPO-LEASING KROATIEN D.O.O. ZAGREB				
16.07.2004 311	PO UPUTI T. BAUSA ZA 10. RATU PO UGO	23.788,65	0,00	19.253,01
1001005-1863000160				
MINISTARSTVO FINACIJA				
16.07.2004 313	NAKNADA ZA OPCEKORISNE FUNKCIJE SUMA	7,87	0,00	19.245,14
1001005-1700055099				
DRAVNI PRORACUN RH				
21.07.2004 311	KOM. NAK. ZA 07.2004. POJISANSKA 32	1.096,20	0,00	18.148,94
2500009-1840900000				
GRAD SPLIT				
21.07.2004 311	PO UGOVORU O PRODAJI PRAVA GRADNJE	6.000,00	0,00	12.148,94
2330003-1000000013				
SPLITSKA BANKA D.D.				
21.07.2004 313	VOD. NAK. ZA 07.2004. POJISANSKA 32	87,00	0,00	12.061,94
1001005-1740922608				
HRVATSKE VODE				
21.07.2004 311	DONACIJA ZA SOS-ZAJEDNICU MLADIH OSI	200,00	0,00	11.861,94
2340009-1110090511				
SOS-DJECJE SELO HRVATSKA				
22.07.2004 311	NAJAMNINA OSOBNOG AUTOMOGILA 06-31.0	1.020,77	0,00	10.841,17
2500009-1101016189				
HYPO-LEASING KROATIEN D.O.O.				
22.07.2004 311	KORISTENJE KARTICE	3.525,99	0,00	7.315,18
2340009-1100163456				
PBZ AMERICAN EXPRESS D.O.O.				
28.07.2004 311	TROSKOVI OBRADE	1.764,90	0,00	5.550,28
2500009-1101016189				
HYPO-LEASING KROATIEN D.O.O.				
28.07.2004 311	PREDUJAM ZA POKRICE POSEBNIH TROSKOV	100,00	0,00	5.450,28
2390001-1100012233				
URED DRZAVNE UPRAVE U SPL.-DAL.ZUP.				
29.07.2004 452	UPLATA STANA-PREDUG.01/100/261/04	0,00	1.734.748,53	1.740.198,81
2340009-1000000013				
MILARDOVIĆ IVANA I VINKO				
29.07.2004 311	PO UGOVORU O KUPNJI ORTACKOG UDJELA	100.000,00	0,00	1.640.198,81
2360000-1000000013				
ZAGREBACKA BANKA D.D.				
29.07.2004 311	PO III. PRIVREMENOJ SITUACIJI ZA BRA	34.000,12	0,00	1.606.198,69
2408002-1100015088				
MOKK TRADE D.O.O.				
30.07.2004 452	UPLATA PO PREDUGOVORU	0,00	10.166.456,10	11.772.654,79
2330003-1100216863				
VICTA D.O.O.				
30.07.2004 311	TEMELJEM UPUTE TOMISLAVA BAUSA	10.556,97	0,00	11.762.097,82
2500009-1101011002				
TIM COMMERCE D.O.O.				
30.07.2004 311	PO UGOVORU O KRATKOROCNOJ POZAJMICI	800.000,00	0,00	10.962.097,82
2408002-1100015088				
MOKK TRADE D.O.O.				
30.07.2004 311	RATA I KAMATA PO UGOVORU O KREDITU 5	1.832.946,46	0,00	9.129.151,36
2500009-1000000013				
HYPO ALPE-ADRIA-BANK D.D.				
30.07.2004 311	TROSAK OPOMENE PO KREDITU 555/2001.	100,00	0,00	9.129.051,36
2500009-1000000013				
HYPO ALPE-ADRIA-BANK D.D.				